

La fi d'un museu fantasma?

A principi dels anys setanta algun redactor de la Gran Enciclopèdia Catalana devia visitar la Bisbal i devia coincidir amb alguna exposició de ceràmica al Castell. Aquells anys un grup d'inquiets i voluntariosos bisbalencs (Jordi Frigola, Pere Noguera, Pere Pascual...) treballaven decidits amb la idea de facilitar la creació d'un Museu de la Ceràmica. El projecte semblava tan a punt, que el redactor de la Gran Enciclopèdia el va donar com a cosa feta, i d'aquí ve que a la veu "Museu" consti que a la Bisbal existeix, des de l'any 1971, un Museu monogràfic d'aquesta temàtica. Naixia així un Museu fantasma, perquè durant tots aquets anys molta gent s'ha cregut la Gran Enciclopèdia i ha intentat, en va, visitar el museu inexistent. Els anys han anat passant i, incomprendiblement, el Museu que tants visitants i bisbalencs desitjaríem segueix sense ser real.

La inexistència d'un centre que serveixi d'àmbit de reflexió i expressió del que ha estat i del que és el món de la ceràmica a la Bisbal és absolutament incomprendible per a propis i estranys. La capital del Baix Empordà té tots els elements a favor: té una tradició important, és un centre ceràmic actiu, té un gran nombre de visitants atrets pel tema de la ceràmica i, sobretot, té les ganes dels bisbalencs que el museu existís. Però malgrat tot això, fins ara els responsables municipals no han sabut sumar aquests actius i el projecte del Museu de la Terrissa i la Ceràmica avança massa lentament, sense decisió, amb dubtes i vacil·lacions, desencisant aquells que eventualment són cridats per l'Ajuntament a col·laborar-hi.

Molt darrerament s'observen símptomes que això pugui arribar a canviar. Gràcies a la tasca d'Andreu Bover, tècnic contractat per l'Ajuntament per treballar en el Museu projectat, s'estan portant a terme algunes iniciatives interessants. D'aquesta manera, del 20 d'abril al 21 de maig les sales del Castell de la Bisbal han acollit "Ceràmica

d'Enderrocs", una exposició pensada en la perspectiva del futur Museu. La mostra recollia materials procedents d'obres de rehabilitació, fetes aquests darrers mesos a immobles de la Bisbal i rodalia, exposats amb gran austeritat i senzillesa. El muntatge utilitzava com a suport únic, combinat amb encert i de diferents maneres, unes peces de ceràmica industrial, i integrava també alguns elements que evocaven els treballs de construcció. Les peces estaven agrupades en quatre blocs, a partir de la seva funció: revestiments i aplicacions decoratives, obra de rajoleria, peces de les cobertes i paviments. Es tractava, per tant, d'una exposició sense càntirs, plats, gerres o olles, que reivindicava, en definitiva, la importància d'altres elements ceràmics sovint oblidats. Les toves i els caïrons de diferents formes, les tortugues, les teules, els tubs i elements de les canals... apareixien als ulls del visitant com els elements d'un univers complex i interessant. Amb l'exposició es va presentar també el número 1 de "Trem", butlletí d'informació de ceràmica que s'anuncia amb una periodicitat trimestral.

Seria desitjable que aquesta exposició, que reprèn el to i l'interès que tenien les organitzades ara fa 20 anys al mateix Castell, fos el punt de partida d'un programa d'activitats que fes avançar, sense presses però amb decisió, el projecte de Museu que la Bisbal necessita. Convé, una vegada per totes, donar la raó al redactor de la Gran Enciclopèdia i portar el museu fantasma al món dels museus vius.

JOSEP MATAS I BALAGUER

JORDI SAIS

L'exposició "Ceràmica d'enderrocs"